Bütün Ülkelerin Emekçileri, Birleşiniz!

İŞÇİNİN SESİ

Sayı: 38 27 KASIM 1975

KÜRT HALKINA UYGULANAN BASKILARA SON!

Saldırılar, öğrenci gençliği yıldıramaz

● Saldırıları etkisiz kılmanın tek yolu demokratik, yığınsal örgütlenmedir.

"İstanbul Teknik Üniversitesi, Siyasal Bilgiler, Ankara Hukuk Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu'nda öğrenciler derslere giremedi."

"CHP öğrenci olaylarını incelemek için komisyon kurdu."

"Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem, ellerinden kan damlayan komandolara 'yiğitler,milliyetçiliğin yılmaz savunucuları' diye seslendi."

"Antalya Lisesi öğrenci pansiyonunda arama yapan nöbetçi öğretmen, dolabında Yılmaz Güney'in resmini bulduğu öğrencinin kafasına keserle vurarak ağır yaralamıştır. Öğretmen, savcılık tarafından serbest bırakılmıştır."

"Ankara, İstanbul, İzmir, Trabzon, Elâzığ, Kayseri ve yurdun diğer birçok yerinde üniversitelerde faşistler öğrencilere saldırdılar."

Bunlar son haftalarda günlük gazetelerde görülen "öğrenci olayları" ile ilgili bazı haberler. Gün geçmiyor ki faşistler, üniversitelerdeki demokratik öğrencileri yıldırmak, korkutmak, önderlerini öldürerek ortadan kaldırmak için yeni bir saldırı düzenlemesinler. Üniversiteler ve hatta liselerdeki ilerici öğrencilere karşı bilinçli, yoğun bir kampanya yürütülüyor.

Amaç nedir?

Bu saldırıların hangi amaçla düzenlendiği açıktır. İhanet Cephesi iktidara geldikten bu yana, Milli Eğitim Bakanlığı kadroları baştan sona değiştirilmiş, bu bakanlık bir faşist yuvası durumuna getirilmiştir. Şimdi yürütülen kampanya ise, üniversiteleri susturmak, ilerici öğrencileri çeşitli yöntemlerle "temizlemek" ve öğrenci gençliğin, giderek güçlenen "geniş, yığınsal, demokratik tek örgüt kurma" eğilimine set çekmek amacıyla tezgahlanmaktadır. İlerici öğrencileri "ayıklama", örgütlenmeyi boğma çabaları çeşitli biçimlerde

ARKASI 4. SAYFADA

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi 29 Kasım'da Frankfurt'da toplanıyor.

AVRUPA'DA İŞSİZLİK ÇIĞ GİBİ BÜYÜYOR!

● ATTF 29 KASIM-6 ARALIK ARASINI "İŞSİZLİĞE ve EŞİTSİZLİĞE KARŞI DİRENİŞ HAFTASI" İLAN ETTİ. İNGİLTERE'DE TÜRKİYELİ İKİM İŞÇİLERİ ARASINDA İŞSİZLİK ARTIYOR.

Kapitalist dünya, tarihinin en büyük kriz dönemini yaşıyor. Batı Avrupa ülkelerinde işsizlik ve pahalılık korkunç boyutlara ulaştı. Yerli ve yabancı milyonlarca işçi, işini kaybetmiş durumda.

Kriz, işverenler, yerli-yabancı tanımıyor. Yerli işçiler de, yabancı işçilerle birlikte işsizliğe itiliyor. Fakat, yabancı işçiler her zaman olduğu gibi yine, krizin ilk kurbanları oluyor. İşlerini kaybeden yabancı işçiler acımasız bir biçimde kapı dışarı ediliyor, ülkelerine geri yollanıyorlar. Kalanlar ise her yönden ağır baskılar altında tutuluyor, horlanıyorlar. Son zamanlarda Batı Almanya ve Hollanda'da polis, yabancı işçi avına hız verdi. Diğer ülkelerde de durum farklı değil.

Burjuvazi, egemen güçler her zaman olduğu gibi şimdi de krizin yükünü emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyorlar. Ücretler düşüyor, baskılar artıyor, fiyatlar alabildiğine yükseliyor.

İngiltere'de durum

Kapitalist ülkeleri saran bu kriz, İngiltere'yi de kıskacına almış durumda. Ülkede işsiz sayısı 1.5 milyona yaklaştı. 1930'lardan bu yana görülmemiş oranlara ulaşan işsizlik ve enflasyon, ülkeyi kasıp kavuruyor. Bugün İngiltere'de her 18 kişide 1 kişi işsiz. Fiyat artışları, %25 gibi çok yüksek bir hıza erişti.

ARKASI 4. SAYFADA

Birleşmiş Milletler'in Kıbrıs kararları uygulanmalıdır

Geçtiğimiz günlerde, Birleşmiş Milletler'de Kıbrıs sorunu görüşüldü. Görüşmelere Kıbrıs devletinin temsilcisi olarak Cumhurbaşkanı Makarios katıldı. Denktaş'ın , kendisinin "Federe Türk Devleti" temsilcisi olarak tanınması için New York'ta Amerikalı efendilerine ve birkaç gerici rejimin temsilcilerine kur yapması ise hiçbir sonuç vermedi. Birleşmiş Milletler Denktaş'ı devlet temsilcisi olarak kabul etmedi.

Birleşmiş Milletler, Kıbrıs'ın bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ve egemenlik haklarını savunmaktadır. Son oturumlarda alınan iki karar da bu istekler doğrultusundadır.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünün sağlanması, tüm yabancı askerlerin geri çekilmesi, üslerin kaldırılması, yerlerinden yurtlarından koparılan binlerce göçmenin evlerine dönmelerinin sağlanması, tarafların BM Barış Gücü ile tam bir işbirliği içinde çalışması ve Kıbrıs sorununun barışçı yollardan çözülmesi yolundaki karar tasarısı, 117'ye karşı 1 red (Türkiye) oyuyla kabul edildi. Alınan bu karar, aslında, geçen yılki kararların bir yinelemesi oldu.

Kaybolan esirler

Kıbrıs üzerine alınan ikinci karar da "kaybolan"Rum esirleri üzerine. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'ın sunduğu,kaybolan 2000 Rum esirinin ne olduğunun araştırılmasını isteyen karar tasarısı 98'e karşı 1 red (Türkiye) oyuyla kabul edildi.

Gerek Denktaş, gerekse

ARKASI 4. SAYFADA

DEMİREL HALKLA ALAY MI EDİYOR?

● Lice'de halk aç ve perişan

Lice'li 12 muhtar, Cumhurbaşkanı, senato ve meclis başkanlarına birer telgraf göndererek şöyle dediler:

"Başbakan Süleyman Demirel, 8 Kasım 1975 tarihinde Lice'ye gelerek TRT ve bazı basın mensupları aracılığıyla 1500 konutun deprem felaketzedelerine dağıtıldığını kamuoyuna duyurmuştur. Oysa ki bugüne kadar kimseye bir tek konut verilmemiştir. Ve tamamlanan bu konutlar 1500 değil, 250 ile 300 arasındadır. Hala çadırdayız ve soğuktan titriyoruz. Durumu bilgilerinize saygıyla arz ederiz."

Bu telgraf bir gerçeği gözler önüne seriyor. Seçimden önce oy toplamak i-

ARKASI 4. SAYFADA

İSPANYOL HALKI, FAŞİST FRANCO'DAN KURTULDU

Demokrasi ve özgürlükten yana olan bütün insanlığın her zaman nefretle anacağı, "İspanya halkının kasabı"faşist diktatör Franco nihayet öldü.

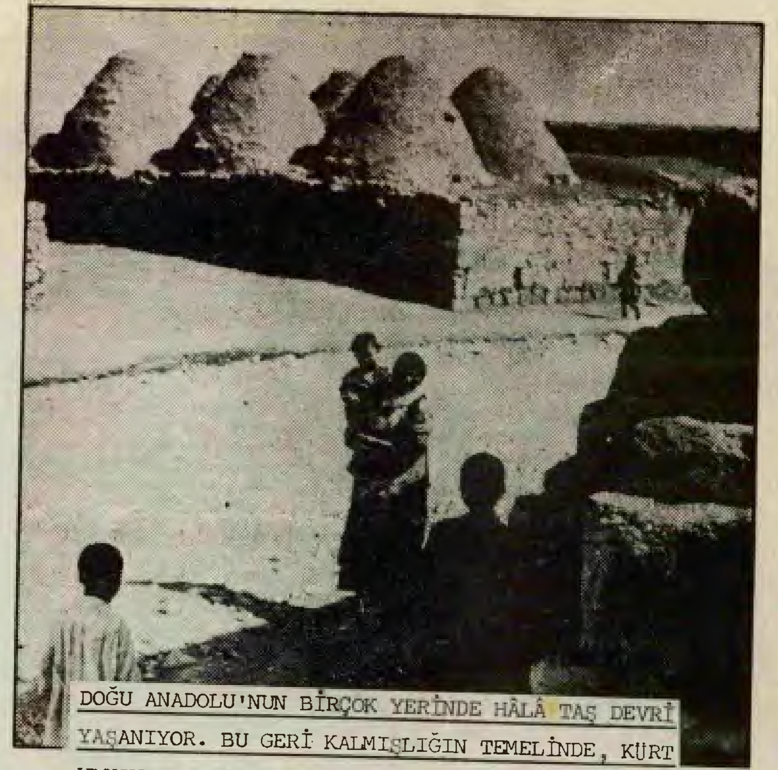
1936 yılından bu yana tam 40 yıl İspanya halkına kan kusturan, binlerce, onbinlerce yurtseveri gözünü kırpmadan katleden bu câni, ölmeden önce "düşmanlarım beni affetsin, ben onları affediyorum" deme küstahlığını da gösterdi. Ne var ki, böylece son nefesinde bu dünya ile bütün hesaplarını kapadığını sanan bu faşistin defteri daha kapanmış değildir. Bu defter, ancak İspanya'da faşizmin kökü kazındıktan,faşistlerden hesap sorulduktan sonra kapanacaktır.

İspanya'da gerici, faşist güçler, önderlerinin ölümü üzerine ülkede bir aylık "ulusal yas" ilan ettiler. Ne var ki faşistlerin bu yası hiç de istedikleri gibi"ulusal" olmuyor. Franco'nun ölüm haberini öğrenen halk, yurt içinde ve dışında sabahlara kadar eğlenerek bu mutlu olayı kutladı. Fabrikalarda işçiler, özel toplantılar yaparak hem bu kutlamaya katıldılar, hem de bu durumda kendilerini bekleyen görevleri tartıştılar. Yurt dışında, İspanya elçilikleri önünde sevinç gösterileri yapıldı.

ARKASI 4. SAYFADA

BAŞKA ULUSLARI EZEN ULUSLAR HÜR OLAMAZLAR!

Kürt ve Türk ulusunun ortak düşmanı, emperyalizmdir

DOĞU ANADOLU'NUN BİRÇOK YERİNDE HÂLÂ TAŞ DEVRİ YAŞANIYOR. BU GERİ KALMIŞLIĞIN TEMELİNDE, KÜRT ULUSUNA KARŞI UYGULANAN AMANSIZ BASKI POLİTİKASI YATMAKTADIR.

Geçtiğimiz haftalar içinde, doğu illerimizden Hakkâri'de, Beytüşşebap ilçesinde Kürt yurttaşlarımıza karşı yeni, kanlı saldırılar düzenlendi. 6000 kişilik bir komando birliği, bölgedeki Kürt köylerini bastı. Dağa çıkmak zorunda kalan köylüler için "vur emri" çıkartıldı. Olaylar parlamentoya yansıdı. Bunun ardından bazı illerde de Kürt yurttaşlarımıza karşı yeni yeni jandarma hareketleri düzenlendi.

Bu gibi olaylar, ülkemizde, rastlanmamış, yeni gelişmeler değildir. Bunlar, işbirlikçi burjuvazinin ulusal baskı politikasının son örnekleridir. Burjuvazi, yıllardan beri Kürt halkına karşı bir baskı, terör ve özümseme politikası uyguluyor. Bu politikasını gerçekleştirirken, en kanlı yöntemlere, kitlesel kıyımlara başvurmaktan da çekinmiyor.

Maocular sahnede

İşçi sınıfının ve emekçi halkımızın savaşımını her fırsatta arkadan hançerlemeyi görev bilen Maocular, son olaylarda bölücülüklerini bir kez daha ortaya koydular. İşbirlikçi burjuvazinin bu saldırıları karşısında Kürt halkını, silahlanıp, dağa çıkmaya, silahlı savaş vermeye çağırıyorlar. Böylece burjuvazinin yapmak istediğini gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Bir yandan Kürt yurttaşları kanlı bir kıyıma sürüklerken, diğer yandan da onların savaşımını Türk halkının savaşımından ayırmayı, ilerici demokrasi savaşımı veren güçleri bölmeyi amaçlıyorlar. İlerici Kürt ulusçuluğunu sömürüp, Kürt şovenizmini körüklüyorlar; şovenist Kürt beyleriyle işbirliği yapıyorlar. Kürt halkına, düşmanı olarak, işbirlikçi burjuvaziyi, onun hükümeti İhanet Cephesi'ni değil de tüm Türk ulusunu gösteriyorlar.

Ulusal baskıya karşıyız

Ulusal baskıya, ulusların aşağılanmasına, ekonomik olarak geri bıraktırılmasına, kültürel gelişmelerinin engellenmesine karşı mücadele etmek gerektiği konusunda ilericilerin en ufak bir kuşkusu olamaz. Lenin, "Her kim ulusların ve dillerin eşitliğini tanımaz ve savunmazsa Marxist değildir; hattâ bir demokrat bile değildir" diyor. Ancak burada önemli olan, bu savaşımı doğru Leninci politikanın ışığında sürdürebilmek, ulusal sorunda da enternasyonalizm çizgisinden ayrılmamaktır. Maocular, Kürt ulusuyla Türk ulusunu birbirlerine düşman ederek işçi sınıfının birliğine ihanet ediyorlar.

Ulusal baskıya karşı, ulusların kendi yazgılarını kendilerinin belirlemesi hakkı için savaş, Türkiye halkının emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı yürüttüğü savaştan ayrılamaz. Ulusal baskıya karşı verilen savaşım, işçi sınıfının sömürüye karşı yürüttüğü sınıf savaşının çıkarları doğrultusunda ele alınırsa doğru bir yönde gelişebilir. Bu nedenle, ulusal sorunun çözümünde enternasyonalizm çizgisinden ayrılınamaz. Lenin bu konuda şöyle diyor: "Burada en zor ve en önemli görev, ezen ulusun işçilerinin sınıf savaşımlarını, ezilen ulusun işçilerininkiyle birleştirmektir."

Düşman kimdir?

Bu gerçeği ülkemizdeki bugünkü somut koşullara uyguladığımızda ne görüyoruz?

Bugün Türkiye'de gerici, işbirlikçi burjuvazi, güçlerini İhanet Cephesi hükümetinde birleştirmiş durumdadır. İhanet Cephesi, faşist yöntemler uygulamakta, Amerikancı politikasıyla ülkeyi uçurumlara sürüklemektedir. Türk olsun, Kürt olsun tüm ilerici güçlere saldırmaktadır. Yâni, gerek Türk halkı, gerekse Kürt halkı için ortak bir düşman söz konusudur. Her iki halk için de ilk hedef, emperyalizm ve onun işbirlikçileridir. Çünkü ulusal baskının da kaynağı, uygulayıcısı bunlardır. Kürt ve Türk proleterleri, köylüleri, emekçileri ancak ortak bir savaşımla bu hükümeti alaşağı edip, ileri bir demokrasiyi gerçekleştirince, diğer birçok sorunla birlikte ulusal sorunun da çözümü mümkün olabilecektir. Bizler bugün, Türk ve Kürt halklarını bu hedefler uğrunda gerçek düşmana karşı ortak savaşa çekmez de "Halklara Hürriyet" sloganının ardına saklanarak, şovenizm yaparak güçleri bölersek, emperyalizmin ve onun yerli işbirlikçilerinin ekmeğine yağ süreriz. halkımızın savaşına ihanet etmiş oluruz.

Ayrılma hakkının anlamı

Leninci teori bize, her türlü ulusal baskıya karşı savaşırken, ezilen ulusların kendi bağımsız devletlerini kurma hakkını yadsımanın oportünistlik ve proleter enternasyonalizmine ihanet olduğunu öğretiyor. Fakat bu konuda da dikkatli olmak gerekir. Ezilen ulusların ayrılma haklarını tanımak, her zaman ve koşullar ne olursa olsun, o ulusların ayrılmalarını istemek veya savunmak anlamına gelmez.

Lenin, Marxistlerin, ayrılma hakkını ayrılmaya taraftar oldukları için değil, fakat sadece zor yoluyla birleşmeye karşı ve özgür ve gönüllü bir birleşmeden yana oldukları için istediklerini belirterek şöyle diyor:

"Diğer koşullar aynı kalmak üzere, sınıf bilincine sahip proletarya her zaman büyük devletten yana olacaktır. Her zaman, ortaçağın kendine özgücülüğüne karşı savaşacak ve her zaman proletaryanın burjuvaziye karşı mücadelesinin geniş bir temel üzerinde gelişebileceği, geniş bölgelerin en sıkı ekonomik bütünleşmesinden yana olacaktır."

TKP ne diyor?

Türkiye Komünist Partisi de Leninci ilkelerden çıkarak, Türkiye'deki ulusal sorun konusunda yeni programının "İleri Demokrasi" bölümünde şöyle diyor:

"Türkiye Komünist Partisi, ulusların yazgılarını kendilerinin çizmesi konusundaki, Leninci ilkelere bağlıdır. Memleketimizde yoğun, kaynaşmış yığınlar halinde yaşayan uluslara, ulusal azınlıklara (Kürt'lere, Laz'lara vb.) tam demokratik, eşit Anayasal haklar tanınmalı, bu uluslara kültürlerini geliştirmek olanakları yaratılmalıdır.

Ulusların bu hakları tanımak, her zaman için onların birbirinden ayrılmalarını istemek ve propaganda etmek zorunluğunu koşmaz. Kendi yazgısını çizmek hakkı, uluslara demokratik devletin bütünlüğünde kalmak, onunla sıkı ekonomik ve politik işbirliği kurmak hakkını da kendinde taşır.

TKP, ırk ve ulus aşağılamasına karşıdır. Her ulusun kendi dilinde okuması, yazması, devlet dairelerinde konuşması, yayın yapması serbesttir.

Ulusal azınlıkların komünistleri, Leninci enternasyonalistler olarak, uluslararası emekçilerin sıkı dayanışmasının propaganda etmekle yükümlüdürler. Memleketimizde ulusal azınlıkların egemen sınıflarından bir kısmı gericiliğin, emperyalistlerin işbirlikçileri durumundadırlar. Ülkemizde komünistler, hangi ulustan olurlarsa olsunlar, Türk işçi ve köylüleri ile, ulusal azınlıkların emekçilerinin kardeşçe birliği için savaşırlar."

Ürün dergisi neden toplattırıldı?

Ürün-Sosyalist Dergi'nin 14. sayısı toplattırıldı. Toplama kararında, "Bilirkişi Raporu"na bile gerek duyulmaması ilginçtir. Bu toplama, son zamanlarda ilerici, yurtsever güçler üzerinde yoğunlaştırılan baskılara bir örnektir.

"Suç" unsuru olarak gösterilen ve derginin 14. sayısının 3. ve 4. sayfasında yer alan yazı şöyle sona eriyor:

"Elli yıldan beri baskı altında tutulan ve "yasadışı" edilen Türkiye işçi sınıfının siyasî mücadelesi; barış, demokrasi ve sosyalizm için mücadelede tek umuttur."

Bu yazı üzerine alınan toplattırma kararı, burjuvazinin en tahammülsüz olduğu noktayı bir kez daha göstermesi bakımından önemlidir.

YENİ BİR KİTAP

Burjuvazinin hazırlıkları ve devrimci uyanıklık

Türkiye işçi sınıfı hareketi, 55 yılı aşkın tarihi boyunca, burjuvazinin sayısız ve çoğu kez kanlı saldırılarına hedef olmuştur. Daha Kurtuluş Savaşı yıllarında Türkiye Komünist Partisi'nin kurucusu Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve arkadaşlarını Karadeniz'de katleden burjuvazi, bugüne kadar saldırılarını aralıksız sürdürmüştür. Baskı, terör, kanlı cinayetler ve yığınsal tutuklamalar işçi sınıfı hareketinin özellikle yükseliş dönemlerinde en yoğun bir biçimde uygulanmıştır. Burjuvazi, her seferinde saldırıya geçeceği zamanı büyük bir özenle seçmiş ve yine her seferinde de en başta komünistlere saldırarak işe başlamıştır.

Son gelişmeler

Türkiye'de son haftaların gelişmelerini, geçmişin deneyimlerinin ışığında izleyecek olursak, egemen sınıfların bazı hazırlıklar içinde olduğunu sezebiliriz. İçişleri ve Adalet Bakanlığı çevrelerinde göze çarpan hareketlilik, çeşitli faşist ve sağcı gazetelerde yer alan ihbar ve çağrılar, Genel Kurmay Başkanı - hükümet - MİT görüşmeleri, biribirinden bağımsız ve rastgele gelişmeler değildir.

Türkiye işçi sınıfı hareketinin hızla geliştiği, işçi sınıfının sendikal ve politik birliğe doğru bilinçli olarak ilerlediği, öğrenci ve gençlik hareketi içinde en geniş demokratik birliğin, işçi sınıfı hareketi doğrultusunda gerçekleştirilmesi olanaklarının açıldığı, genel demokratik mücadelenin yükseldiği bugünkü ortam, egemen sınıfların uykusunu kaçırıyor. Fakat burjuvazinin uykularını kaçıran asıl neden, işçi sınıfının politik örgütlenmesinin hızla ilerlemesi, Türkiye Komünist Partisi'nin yurt çapında kök salması, örgütlenmesidir. Burjuvazi bu gelişmeyi iyi anlıyor ve ona göre davranıyor. Bugün, legal olarak çok şey yazılıp söylenebilmesine rağmen, bu konuda yazılan en ufak bir cümlenin bile gözden kaçırılması, anlamlıdır.

Öte yandan, CHP'nin bu gelişmeye karşı aldığı tavrın ve özellikle Ecevit'in son zamanlarda verdiği demeçlerin, egemen çevrelerde derin kuşkular yarattığı da yadsınamaz. İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin, TKP'ye değil yasallık tanınmasına, bunun düşünülmesine bile hoşgörü ile bakmayacağı açıktır.

Bugün dünyada var olan güçler dengesine, Avrupa'daki son gelişmelere, İspanya, Portekiz ve Yunanistan örneklerine bakacak olursak, dünya koşullarının, Türkiye'de gerici, faşist bir açık saldırı için elverişsiz olduğunu söyleyebiliriz. Ne var ki, bunu söylemek, Türkiye'de böyle bir olasılığın uzak olduğu anlamına gelmez. Tam tersine; bugün bütün kapitalist ülkelerde, fakat özellikle Türkiye gibi orta derecede veya az gelişmiş ülkelerde faşizm, yeni-faşizm, kapıları kolluyor. Bu tehlikeyi küçümsemek, mevcut ortamın göreceli rahatlığına ayak uydurmak, büyük bir gaflet olur.

Tehlike

Yurdumuzda burjuvazi, egemen güçler, yığınsal tutuklama kampanyalarını, "komünist tevkifatlarını" geçmişte çok kullanmışlardır.

Son gelişmeleri, kıpırdanmaları ve hazırlıkları, geçmiş deneyimlerin ışığında değerlendirmek devrimci bir görevdir.

Portekiz'de gericilik iç savaş kışkırtıyor

"YA SOSYALİZME DOĞRU İLERLEME, YA DA FAŞİZME DÖNÜŞ"

Portekiz'de son haftalarda gelişen olaylar, Komünist Partisi'nin bu yargısını her geçen gün daha çok doğruluyor.

Komünist Partisi Genel Sekreteri Alvaro Cunhal, ülkenin bir yol ayrımında bulunduğunu, geleceğin ya sosyalizm ya da faşizm olacağını belirterek, Portekiz için artık bir orta yolun, burjuva demokrasisinin mümkün olamayacağına dikkati çekti.

Provokasyonlar

Ülkenin her an bir iç savaş tehlikesiyle karşı karşıya olduğu böyle bir ortamda General Carvalho sempatizanı bazı askeri birliklerin ayaklanarak radyoevini ve bir kaç askeri karargahı ele geçirmeleri büyük bir provokasyon oldu. Ayaklanan birliklere karşı zırhlı birlikler sürüldü. Çarpışmalarda ölenler oldu.

Bu hareket, ordu içinde derin ayrılıklar yaratarak, Silahlı Kuvvetler Hareketi'ni etkisiz kılmak isteyen gericiliğin sevinç çığlıklarıyla karşılandı. Sosyalist Parti başkanı Soares de, ayaklanan birliklerin teslim olmasını,"Komünist Partisi'ne karşı bir zafer" olarak niteledi. Gerici güçlere, Silahlı Kuvvetler içindeki ilerici güçleri temizlemek için bulunmaz bir fırsat yaratıldı.

Olaylarla ilgili bir bildiri yayınlayan Komünist Partisi,bu çarpışmaların sadece gericiliğin işine yarayacağını belirtti. Görevin, Silahlı Kuvvetler Hareketi'nin ilerici temeller üzerinde yeniden örgütlenmesi olduğunu söyledi. Parti üyelerini,devrimci kazanımları ve parti örgütlerini en kararlı biçimde savunmaya çağırdı.

Komünist Partisi, günün baş sorununun,"işçi sınıfı, yığınlar ve ilerici güçler arasında birliği sağlamak"olduğunu söylüyor.

Helsinki Konferansı'nın kararları açıkça çiğneniyor.

ANGOLA HALK CUMHURİYETİ KURULDU. EMPERYALİZM, SALDIRISINI ARTTIRIYOR.

Angola halkı uzun yıllar süren çetin bir mücadele sonucunda 11 Kasım 1975'de resmen bağımsızlığına kavuştu. Ülkenin tek gerçek ulusal kurtuluş örgütü MPLA (Angola Halk Kurtuluş Hareketi), başkent Luanda'da bir hükümet kurarak Angola Halk Cumhuriyeti'ni ilan etti. Angola Halk Cumhuriyeti'ni tanıyan ilk ülkeler arasında Sovyetler Birliği,Küba ve diğer sosyalist ülkeler var.

MPLA'NIN KÜÇÜK SAVAŞÇILARI

Emperyalist saldırılar

Emperyalizm, kendi çıkarlarına ters düşen MPLA hükümetini devirmek amacıyla, bölgedeki en gerici unsurlarla işbirliği yaparak saldırılarını arttırdı. Kendilerine "Kurtuluş Örgütü" adını yakıştıran FNLA ve UNITA gibi maşa örgütleri kullanarak bu amacını gerçekleştirmeye çalışıyor.Bugün, birçok ülkede yayınlanan gazeteler, bu örgütlere Birleşik Amerika'nın ve Çin'in büyük ölçüde silah verdiğini açık açık yazıyorlar.

Yine gazetelerin bildirdiğine göre, Amerikan hava kuvvetlerine ait uçaklar,üzerlerindeki işaretleri bile saklamaya gerek duymadan FNLA ve UNITA birliklerine malzeme taşımaktadır. Fransa'nın da silah yardımı yaptığı bildiriliyor.

Bu yardımlar sayesinde ve G. Afrika ve Zaire birlikleri ve paralı askerlerin de doğrudan savaşa katılması sonucunda, ülkenin birçok bölgesi yeniden FNLA ve UNITA tarafından ele geçirildi.

Helsinki kararları

Bağımsız ülkelerin iç işlerine karışılmaması yolunda Helsinki'de atılan imzaların daha mürekkebi bile kurumadan, Amerika ve Fransa'nın Angola'ya doğrudan karışması, dünya demokratik kamuoyunda tepkiyle karşılanıyor. Emperyalistler Angola'daki mücadeleyi bir "iç savaş" gibi göstererek kendilerini temize çıkarmaya çabalıyorlar.

Ne var ki, dünya ilerici güçleri, halklar emperyalizmin kirli oyunlarını artık açıkça görüyor. Angola'da emperyalist saldırıya karşı çıkmak, yeni-sömürgeci oyunları açığa vurmak, Helsinki Konferansı kararlarının uygulanmasını istemek ve bu yönde kampanya yürütmek,enternasyonal bir görevdir.

ULUSLARARASI ÖĞRENCİ BİRLİĞİ: "ŞİLİ'DE FAŞİZM YENİLECEKTİR"

10-14 Kasım tarihleri arasında Londra'da, "Uluslararası Öğrenci Birliği" ile Britanya'nın "Ulusal Öğrenci Birliği"nin, Şili'de faşizmin işlediği suçlar üzerine ortaklaşa düzenledikleri bir seminer yapıldı.Seminere,sosyalist ülkeler de dahil olmak üzere, 41 ülkenin öğrenci birlikleri delegeleri,Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu ve 7 uluslararası örgütün temsilcileriyle birlikte, İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu'ndan da iki delege katıldı.

Delege ve temsilciler,yaptıkları konuşmalarda,Şili'de faşizmin baskı ve cinayetlerini ve özellikle de öğrenim kurumlarına yapılan saldırıları anlattılar.

Şili öğrenci liderlerinden Alexandro Rojos, konuşmasında enternasyonal dayanışmanın önemini vurgulayarak,özellikle Sovyetler Birliği'nin gösterdiği dayanışmayı örnek verdi.

İTÖF delegesi de yaptığı konuşmada, Türkiye halkının Şili faşizmini lanetlediğini belirterek,özetle şöyle dedi: "Şili'de faşizmin yenilmesi aynı zamanda Türkiye'deki anti-faşist güçler için de bir zafer olacaktır. Türkiye'deki anti-faşist savaşımın zaferi Şili halkının savaşımına destek olacaktır.Şili'deki faşizm,ülkemizde de çeşitli eylemlerle protesto edildi.Birçok demokratik örgüt, kuruluş bildiriler yayınladı, halkı protestoya çağırdı.

"Emperyalizmin Sesi" TIME dergisi maocu yayınların reklamını yapıyor

Aşağıda gördüğünüz bu ilan, Çin'in haftalık dış politika dergisi "Peking Review"u tanıtıyor. Bu ilan,ne bir Çin dergisinden ne de herhangi bir Maocu yayın organından alınmıştır. Bu ilan, "Time" dergisinin 24 Kasım 1975 tarihli sayısından alınmıştır. Bilindiği gibi, "Time" dergisi, emperyaliz-min en ciddi, en tanınmış ve en büyük yayın organlarından biridir. Bu derginin politikasının ana çizgisi anti-komünizmdir. Ve bu dergi,Çin'in dış politika dergisini tanıtan bir ilanı kusmakta hiç bir sakınca görmemiş...

- SOVENİZM SOKAĞINDAN GİT, ANTİ-SOVYETİZM CADDESİNE ÇIKARSIN. ORADAN BİRAZ İLERLEDİN Mİ, ANTİ-KOMÜNİZM MEYDANINA VARIRSIN.

Çin'in başındaki Maocu klik, Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi'ni baş düşman ilan ettikçe, Şili'de faşist cuntaya milyonlarca dolar kredi verdikçe, Angola'da halk iktidarına saldıran güçlere destek oldukça,"Time" dergisi Çin'in yayın organlarını daha çok tanıtacaktır. Bu ilan, Maocuların emperyalizmle işbirliğinin somut kanıtlarından sadece bir tanesidir.

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu, kuruluşunun 30. yıldönümünü kutluyor

DDKF'NİN KURULUŞ TOPLANTISINDA SOVYET DELEGASYONU

Eşitlik, barış, bağımsızlık için mücadele veren Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu (DDKF), 1 Aralık'da kuruluşunun 30. yıldönümünü kutlayacak.

2. Dünya Savaşı'ndan sonra, faşist toplama kamplarında acı çekmiş olan kahraman kadınlar, 1 Aralık 1945'de, Paris'de ilk Dünya Kadınlar Kongresi'nde biraraya gelerek, DDKF'yi kurdular.

Amacı, ulusal bağımsızlık için savaşan halklara yardım, eşitlik ve barış için mücadele olan DDKF, bu uğurda 30 yıldır yoğun eylemler yürütmüştür. Bölgesel ve uluslararası konferanslar, toplantılar, eğitim çalışmaları düzenlemiştir.

Son olarak da Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de düzenlediği Dünya Kadınlar Kongresi'nde, dünya kadınlarının mücadelesine ışık tutucu kararlar almıştır.

Bugün, 103 ülkeden 120 ulusal örgütün üye olduğu Federasyon, milyonlarca kadını temsil etmekte ve kadınları, dünya ilerici güçlerinin emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık, demokrasi ve barış için verdikleri mücadelenin doğrultusunda örgütlemektedir.

FRANCO KİMDİR?

Dünya demokratik kamuoyunun her zaman nefretle anacağı Francisco Franco, 1892 yılında doğdu. 1907'de Toledo askeri akademisinden mezun oldu. Her demokratik harekete düşman olan Franco, yaşamı boyunca sayısız cinayetler işlemiş, her direnişi kanla bastırmıştır.

Franco, 1912-1917 yılları arasında İspanya'nın sömürgeci politikasının uygulayıcılarından biri olarak, Fas'ta görev aldı. 1920'de Fas'taki bağımsızlık savaşına karşı savaşan paralı askerlerin gönüllü komutanlığını aldı. Egemen sınıflara yaptığı bu hizmetler ve bağlılığı çok geçmeden ödüllendirildi. 1926'da İspanyol ordusunun en genç generali oldu.

1934'de Asturias ve Catalonia'da işçilerin üstüne yürüdü, işçilere kan ve terör saçtı.

1936'da İspanya'da demokratik bir iktidar başa geldi. Cumhuriyet ilan edildi. Faşistler, kralcılar ve bunlara bağlı ordu birlikleri, seçimle başa gelen bu hükümete karşı isyan ettiler. Hitler ve Mussolini'nin silah yardımları ve desteği ile harekete geçen faşistlerin başına Franco geçti. İspanya'da kanlı bir iç savaş başladı.

İspanya iç savaşında yurtseverlerin yenilmesiyle Franco faşist diktatörlüğünü ilan etti. Hitler ve Mussolini'nin desteği ile beslenen Franco, savaştan hemen sonra 40 bin cumhuriyetçiyi kurşuna dizdirdi. 250 bin yurtseveri zindanlara attı.

1945'te faşizm bir sistem olarak çökünce, Franco 1946'da sırtını doğrudan doğruya Amerika'ya dayadı.

39 yıllık iktidarı sırasında binlerce İspanyol yurtseverin kanına giren bu cânînin en son cinayeti 5 yurtseveri kurşuna dizdirmek olmuştur. İlerici insanlık, Franco'nun cinayetlerini hiçbir zaman unutmayacak ve bu faşisti daima lânetle anacaktır.

İSPANYOL

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

Franco'nun ölümü bütün demokratik ülkeler tarafından memnuniyetle karşılandı. Yayınlanan mesajlarda bunun,İspanya için bir demokratikleşme döneminin başlangıcı olması dileğinde bulunuldu.

Fakat, bütün dünyanın sevinçle karşıladığı bu ölümden üzüntü duyanlar da oldu. Örneğin,Şili halkının kasabı Pinochet, Franco'nun ölümünü acı bir kayıp olarak niteledi. Öte yandan Amerika Cumhurbaşkanı Ford da "üzüntü duyduğunu" söyledi.

Franco'nun ölümü,uzun süredir giderek güçlenmekte olan İspanya demokratik güçlerinin mücadelesini hızlandıracaktır. İspanya'daki geniş demokratik kesimleri,örgütleri içeren "Demokratik Cunta" hareketinin başını çeken İspanya Komünist Partisi bu konuda ülkedeki bütün partilere çağrı yaptı. Komünist Partisi Genel Sekreteri Carillo, "uzun süren bekleyiş sona erdi. İspanya tarihinde bir dönem kapanıyor."diyerek demokratik güçleri Franco'culara karşı birliğe çağırdı.

Öte yandan Sosyalist Parti başkanı Gonzales de, demokrasiyi kurmak için bütün faşist kurumların dağıtılması gerektiğini belirtti.

Birçok batı Avrupa ülkesinde demokratik kamuoyu, Franco'nun cenazesine temsilci gönderilmemesi için hükümetlerine baskı yaparken,Türkiye Cumhurbaşkanı adına Fuat Bayramoğlu'nun İspanya'ya gideceğini açıkladı. Bu karar, Türkiye halkının istekleri ile taban tabana zıttır. Bütün dünyanın lânet ve nefretle anacağı Franco gibi bir faşistin cenazesine katılmak, ülkemiz için bir yüz karasıdır.

BİRLEŞMİŞ

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

Türkiye Dışişleri Bakanı yardımcısı Seyfi Öztürk, alınan kararlara uymayacaklarını söylediler. Böylece Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığına ve toprak bütünlüğüne karşı olduklarını bir kez daha açıkça belirtmiş oldular.Türkiye'nin özellikle, kaybolan Rum esirlerinin araştırılmasına karşı çıkışı, kafalarda sorular uyandırdı. Bu araştırmanın yapılmasına neden karşı çıkılıyor? Bu konuda "alnımız açık" diyerek Rum esirlerine çok iyi davrandıklarını ileri süren kendileri değilmiydi?

Kim kimden yana

Bir başka ilginç nokta da oylamalar sırasında çekimser kalan ülkelerdir. Oylamalarda çekimser kalan ülkeler arasında İran, İsrail, Amerika, Şili, Suudi Arabistan,Pakistan gibi faşist, emperyalist, siyonist veya emperyalizmin uşağı rejimler var.Buradan da Türkiye hükümetinin ve Denktaş'ın kimlerle anlaştığı açıkça görülüyor.

13. KONGRE 6 ARALIK'TA LONDRA'DA

Hedef, İTÖF'ü daha disiplinli ve daha güçlü bir örgüt haline getirmektir!

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu 13. Kongresi 6 Aralık cumartesi günü Londra'da yapılacak. Kongre'de İTÖF'ün örgütsel yapısının, örgüt içi disiplin ve demokrasinin daha sağlamlaştırılması konuları görüşülecek.

Geçtiğimiz yıl içinde öğrencilerin her türlü sorununun çözümünde aktif ve başarılı çalışmalar yürüten İTÖF, özellikle uluslararası öğrenci hareketiyle bağlarını güçlendirme yolunda önemli adımlar atmıştır.

Çalışmalar sürüyor

Bir yandan Kongre hazırlıkları sürerken öte yandan dernek çalışmaları da canlı bir biçimde sürmektedir. 15 Kasım'da Leeds derneği ile İTÖF'ün ortaklaşa düzenlediği ve LEEDS'de yapılan açık oturum ve kültür gecesi çok başarılı geçmiştir.

Öte yandan Manchester Türk Öğrenci Derneği'nde de olumlu gelişmeler olmuştur. Manchester derneği içinde gizlenen ve çeşitli yalanlarla yurtsever öğrencileri aldatmaya çalışan birkaç Maocunun maskeleri düşürülmüştür. Sovyetler Birliği'ne küfür etmeyenin gerici olduğu propagandasını yürüten Maocular, Manchester'de yapılan bir toplantıda iyice açığa çıkmışlar ve yurtsever öğrencilerden hak ettikleri cevabı da almışlardır. Toplantıdan sonra, gerçekleri gördüklerini söyleyen çok sayıda Manchester derneği üyesi, Maocuların bütün yalanlarına ve sahtekarlıklarına karşı mücadele edeceklerini belirtmişlerdir. Manchester derneğinin bu sahtekarlardan kurtularak İTÖF içinde yerini alması, İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin demokratik mücadelesine güç katacaktır.

SALDIRILAR ÖĞRENCİ

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

kendini gösteriyor. Faşist saldırılarla birlikte,birçok öğrenim kurumunda öğrencilerin yığınsal olarak okuldan atıldıkları görülüyor. Bununla bağlı olarak yürütülmekte olan "öğretmen kıyımı" ise yeni bir olgu değil. Öte yandan, yurt dışında da benzer gelişmeler izlemek mümkün. Türkeş'in yurt dışındaki öğrencilerle "bizzat" ilgileneceğini bildirmesinden sonra, yabancı ülkelerde okuyan bir çok öğrenci çeşitli yollarla geri dönmeye zorlanmaya başladı.

Ana hedef

Toplumdaki çelişkiler geniş öğrenci kitlelerini ilerici saflarda yer almaya itiyor. Bu nedenle,faşist güçler bütün uğraşmalarına rağmen örgütlü öğrenci hareketini ele geçiremiyorlar.

Bu durumda, öğrenci hareketinin doğru temeller üzerinde örgütlenmesini engellemek ve ilerici öğrencileri bireysel çıkışlara zorlayarak, öğrenim kurumlarına soktukları çok sayıda ajanların da yardımlarıyla yaratılacak kargaşa ortamını, yeni - faşist manevralar için kullanmak, son saldırıların temeli oluşturuyor.

Örgütlü mücadele

Faşist saldırganların bütün zorbalıklarına ve Maocuların da büyük katkılarıyla düzenlenen provokasyonlara rağmen, öğrenci gençlik eski tuzaklara düşmüyor. Bir tek faşist öldürmekle sorunun çözülemeyeceği, saldırılara ancak yığınsal demokratik örgütlenmeyi gerçekleştirerek etkili bir biçimde karşı durulabileceği gerçeği, bugün geniş öğrenci kesimlerince görülüyor.

Günün sorunu, öğrenci gençliğin, ulusal çapta, enternasyonal öğrenci hareketiyle bağlı, Maocular ve benzeri provokatörlere karşı amansız bir savaş yürüten,işçi sınıfının mücadelesi doğrultusunda örgütlenmesini gerçekleştirmektir. Faşistler işte bu gelişmeyi boğmak istiyorlar.

LİCE

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

çin halka yine parlak nutuklarla söz verilmiş ve yine bu sözler yerine getirilmemiştir.

Soğuktan kırılan Lice depremi felâketzedeleri "çadırlarda oturulmuyor" diyerek, Belediye, Ortaokul ve Gazi İlkokulu binalarını işgal etmişlerdir. Bu binalar her an yıkılma tehlikesi taşıyor. Öte yandan, "soğuktan donmaktansa burada oturmak daha iyidir" diyen Kelvan mahallesi sâkinleri de yapımı bitmemiş 250 konutu işgal etmişlerdir.Lice'de birçok vatandaşımız, özellikle küçük çocuklar, soğuktan korunamayarak yatağa düşmekte, hattâ ölmektedir.

Binden fazla Lice'li, İhanet Cephesi'ne karşı Lice'den Diyarbakır'a bir protesto yürüyüşü yapmışlardır.Dağıtılan bildirilerde, İhanet Cephesi'nin yalancılığı sergilenmiş ve Demirel'in davranışları, "halkla alay etmek" olarak nitelenmiştir.

Sosyalistler, komünistler bu sonucun kaçınılmaz olduğunu, İhanet Cephesi'nin halkın sorunlarına çözüm getiremeyeceğini daha başında söylemişlerdir. Lice sadece bir örnektir. Bu tür olaylara son vermek için bu halk düşmanı hükümeti alaşağı etmek, bu düzeni değiştirmek gerekir.

özür

Geçen sayımızda,İTİB 1. Olağanüstü Kongresi'ne mesaj gönderen öğütlerin isimlerini yazarken,Frank - furt Türkiyeli Öğretmenler Derneği'nin ismini yanlışlıkla atlamışız. Durumu düzeltir, FTÖD'lü arkadaşlardan özür dileriz.

141,142 ve 146. maddelere SON!

AVRUPA'DA İŞSİZLİK

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

İngiltere'deki bu durum ve özellikle tekstil endüstrisindeki bunalım, çoğunluğu dikim iş kolunda çalışan Türkiyeli işçileri çok yakından etkiliyor.

Kapanan dikimevleri

Feris Fashion ve Calvin gibi, işçilerinin tümü Türkiyeli olan iki dikimevi işsizlik nedeniyle 1 hafta kapandı. Yine Türkiyeli işçilerin yoğun olduğu, Family Fashion Saadet Fashion, Tan Fashion gibi dikimevleri de yarım kapasite ile çalışıyor.

Son günlerde,yığınsal işten çıkarmaları da başladığı görüldü. Marks Models dikimevi, burada çalışan 80 işçiyi toplu halde işten çıkaracağını söyledi.

26 kasım günü bütün Britanya'dan gelen binlerce işçi, Londra'da büyük bir protesto yürüyüşü yaptı. Yürüyüşçüler parlamentoya giderek saylavlarla görüştü. Örgütümüz İTİB, bir bildiri yayınlayarak Türkiyeli işçileri bu yürüyüşe çağırdı. 26 kasımdaki yürüyüşe de aktif bir şekilde katıldı.

ATTF kampanya açtı

Her gün giderek şiddetlenen ve Avrupa'daki işçilerimizi de çeşitli tehlikeler ve baskılarla karşı karşıya getiren ekonomik kriz karşısında Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu harekete geçti. 29 Kasım-6 Aralık tarihleri arasında bir "İşsizliğe ve Eşitsizliğe Karşı Direniş Haftası" düzenledi.

Bu tarihler arasında,Avrupa'nın ve özellikle işçilerimizin en yoğun bulunduğu Batı Almanya'nın birçok kentinde toplantılar, mitingler,basın toplantıları, protesto yürüyüşleri yapılacak.

İŞÇİNİN SESİ .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ .... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
.... (Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu'na bağlıdır)
YAZIŞMA ADRESİ .... 56 Mansfield Rd . ILFORD . ESSEX . ENGLAND
MASRAFI 10p. .... Yıllık Abone 4£ (sterlin).(Almanya için 40 DM)